

Redovisning av Internationellt koreografstipendium

I Oktober 2014 lämnade jag och min familj Sverige för att spendera 5 månader i drag-kulturens Mecka San Francisco. Vistelsen resulterade i många nya kontakter, ett för mig nytt konstnärligt uttryck i bagaget, flera publika framträdanden i både Oakland och San Francisco och, sist men inte minst, föreställningen Miss U.

Huset vi hyrde ett rum i, Oakland.

Jag och min familj hyrde ett rum i Temascal i Oakland strax utanför San Francisco. Jag hade hoppats på att hitta någonting billigare men det visade sig vara lättare sagt än gjort. Rummet på 15 m² med tillgång till delat kök kostade 14'000 i månaden och till detta gick alltså nästan halva bidraget (**70'000** kr). Att hitta något inne i San Francisco fanns inte ens på kartan.

Utöver detta gick bidraget åt till:

2 tur och returesor Stockholm – San Francisco **15'000** kr.

Hyra av bil **5'000** kr. (Dock fick jag låna en bil gratis av CounterPulse konstnärliga ledare Julie Phelps halva perioden)

Drivmedel **4'000** kr

Tunnelbanekostnader **6000** kr

Matkostnader **30'000** kr

Inträdeskostnader föreställningar och clubentré **4'000** kr.

Mica Sigourney - Scenkonstnär, dragartist, dragmamma och MC på The Stud mm. **10'000** kr

Make up **5000** kr

Övrigt **1000** kr

Mitt mål var att vistas i San Francisco Bay Area i 6 månader. Av flera anledningar blev vistelsen "bara" 5 månader. Dels var boendet dyrare än jag hade trott, dels hade jag endast turistvisum och var tvungen att resa tillbaka till Sverige för att förnya turistvisat, men även för att projektet Miss U fick en fantastisk samproducent i Växjö (Regionteatern Blekinge Kronoberg) som satte premiären i början av maj 2015. Men det blev 5 fantastiska månader med mycket jobb, många intressanta möten, stora upplevelser, tristess, svårigheter, vänskap, utmaningar, nya perspektiv, inspiration och produktivitet.

Dagen efter jag anlände började jag repa i ett dansprojekt (The Dance That Documents Itself) tillsammans med SF-baserade Abby Crain, Rachael Dichter och koreografen Jess Curtis (Gravity). Repperioden var lite utspridd och sammanhanget gav mig en bra ingång i communityn och samtidigt kunde jag ägna mig åt mitt specifika intresse, drag- och queerscenen. Spelperioden på CounterPulse var en bra exponering (även om många redan visste vem jag var efter spelningen av Roses & Beans tidigare under året) och gav oss publik till spelningarna av "Miss U Fresh Version" på Fresh Festival, Joe Goode Annex (januari) och "Miss U Bye Bye San Francisco" på CounterPulse (mars).

Från The Dance That Documents Itself, CounterPulse, SF

Jag fick även inbjudan att vara del av "All The Practice"-festivalen på legendariska Z Space där jag delade scen och rum med delar av SFs "performance"-elit.

"For the week of November 10th-16th, we are programming ALL THE PRACTICE, an entire week of action at Z Space in San Francisco, all dedicated to making art, conversations, and happenings that will elevate PRACTICE. We are inviting YOU and an army of rigorous artists practicing in and around forms of dance and performance to gather, practice, watch each other practice, learn each other's practices, practice seeing the practice in places where we might not usually look for it, talk about new ideas for funding/resources/support, listen to our elders, and take stock of what it is to lead of life of practice. Also, this is a week to think and feel critically about what a "practice" really is, and how when we have one, we really do have SO MUCH. We are the art, people..and lord knows, we must not allow ourselves to be bought and sold so easily."

Larry Arrington and Jesse Hewit.

Brontez Purnell på C Space, All The Practice

Men, det som gjorde störst intryck på mig, och som även var den största utmaningen, var all tid jag ägnade på dragklubbarna The Stud och Oasis. Mica Sigourney är MC på The Stud och efter att ha hängt, tittat, insupit och socialiserat med drugorna konstant varje fredag (och ibland lördagar) började vi träffas även dagtid och han gav mig en crash course i San Franciscos draghistoria. Vi kom överens om att jag skulle få studera hans sätt att sminka sig, förbereda sig och fortsätta samtala inför hans fredagskvällar på The Stud.

Mica Sigourney i hemmet

Mica och Christeene på The Stud

Normalt sett skulle hans alterego Vivianne Forevermore (dotter till Glamamore) blivit min dragmamma, men scenen och "kulturen" har förändrats sedan Rupaul's drag race gjorde intåg och Mica har slutat ta emot fler döttrar. Vi kom överens om en summa pengar, vilket också kändes bra för mig eftersom det innebar ett sorts kontrakt om engagemang. Han hjälpte mig att skaffa det smink jag behövde och i hans hem sminkade vi oss sida vid sida tills grunderna satt och vi kunde övergå till en mer fysisk praktik med lip sync, posar, attityd och estetik.

Trots att Mica har en bakgrund som skådespelare och dansare, har hans skola i den gamla dragkulturen format honom till en otroligt kunnig artist och lärare i ämnet, men inte utan kritik till genren och kreativitet att forma den, inte minst till en mer feministisk och antirasistisk spelplan. Dock ska sägas att scenen här redan är väldigt politisk och smart. Många uttrycker orättvisor, samhällskritik, ironier och revolt med sina inte alltid så glammiga framträdanden. Att vara vacker och ladylike är inte gott nog och attityden bland drugorna är vass och sarkastisk. Så när Mica plötsligt ansåg att jag var klar för att prova mina vingar på scenen blev jag livrädd. Hur skulle jag kunna mäta mig med dessa scendjur, dessa pålästa och drillade proffs som varje vecka presenterade en ny låt, i nya kläder, peruker och smink? De finns i Stockholm också, men här i SF har de gått många varv runt och att uttrycka sin skönhet och sin frigörelse är ett snabbt övergående stadium för de nykläckta stjärnorna på draghimlen.

Arbete i The Finnish Brotherhood Hall, Berkeley

Han försäkrade mig om att det skulle gå hur bra som helst: "...low risk, high stakes!" När kvällen för att "förlora min oskuld" kom åkte jag till hans lya och tog fram mina saker. Den vänliga och omhändertagande Mica förbyttes plötsligt till dragmamma och sparkade ut mig som en fågelunge ur boet. Mina ben skakade på de höga klackarna och jag minns ingenting från mitt framförande. Väl av scenen, med klänningen och händerna fulla av en-, fem- och tjugodollarsedlar blev jag omfamnad och gratulerad av de övriga drugorna som stod i kulisserna och väntade på sin tur.

Miss U var född.

Under den första perioden i Kalifornien hade jag och Tove residens i ett gammalt danspalats i Oakland som numera huserar Omni Commons:

"Omni Oakland Commons is comprised of several Bay Area collectives. Its express purpose is to build consensus among member collectives with minimal possible bureaucracy for the administration of a common space and sharing of resources for the use and stewardship of the greater community. Each collective puts forth a delegate to participate in the consensus process."

What core values do groups share?

- *Standing in solidarity with all oppressed people*
- *Cultures of consent, against rape, violence & exploitation*
- *The survival & thrival of our communities and neighborhoods*

- *Striving for social, economic & environmental justice*
 - *Maintaining an active, publicly accessible commons*
 - *Fostering radical discourse and education*
 - *Removing barriers to technical innovation and scientific inquiry by providing needed equipment and space for individual and group learning.*
- Providing a venue for innovative cultural production.”*

Omni Dance Space, Omni Oakland Commons

Där kunde vi dansa, ge workshops, spela en ny version av Toves solo "My Own Bodies" där båda våra barn ingick och närma oss det som senare skulle bli "familjeföreställningen" Miss U. Vi kunde också repetera det som senare visades under Fresh Festival i början av januari, där Tove, våra två barn och jag åter spelade tillsammans och där flera av scenerna i föreställningen Miss U provades för första gången.

Under slutet av denna period kom vi i kontakt med Miriam Wolodarski, en svensk koreograf och dansare som numera bor och driver kulturverksamheten i Finnish Brotherhood Hall i Berkeley. Hon erbjöd oss ett nytt residens och vi flyttade in där så fort vi kom tillbaka till the bay area igen. Nu började researcharbetet med Miss U på allvar och vi bjöd in flera namnkunniga personer och personligheter för att ge oss feedback och input på det vi visade och föreslog. Bl a kom Keith Hennessy (Queer artist, lecturer and creator of Circo Zero), Brontez Purnell (queer activist, actor, writer and rockstar), Larry Arrington (Queer dancer and choreographer), Mica Sigourney (läs nedan), Tessa Wills (polyamorous dancer/choreographer and dominatrix m fl. Vi hade även ett utbyte med en liknande kalifornisk grupp som Miriam huserade under samma period.

Det mest uppenbara resultatet av vistelsen är föreställningen Miss U som hade premiär i Växjö 5 maj 2015. Där gick den för fulla hus och har sedan dess hunnit spela på Norrlandsoperan, i Skellefteå, på Palladium/Malmöfestivalen och nu senast på Södra Teatern i Stockholm. Nästa spelning är på Spira i Jönköping nu i November.

Men resan har gett så mycket mer. Jag började med en redovisning som snabbt växte till alldeles för stor och omfattande. Det finns så mycket detaljer och så

många tankar att dela med sig av och kanske gör jag klart det dokumentet senare, men jag tvingades tänka om och göra en ny; den här.

I korthet så har vistelsen gett mig nya sätt att tänka kring scenkonst, kritik, ras, sexualitet, kön, performativitet och koreografi, men även insikter om att dela och bjuda in, vikten av riter i vardagen och i kreativa processer. Bara det att leva i ett område som när som helst kan drabbas av jordbävning, som nu för andra gången drabbats av IT-branchens invasion med allt vad det innebär, som under vår tid där var hemvist för Black Lives Matter-rörelsen och demonstrationerna pga Fergusson som vaggade oss till sömns med slagord och ljudet av helikoptrar under en månads tid. Allt detta och mer hade jag med mig in i arbetet med Miss U och kommer att ha nytta av under lång tid framöver.

Stödet från Konstnärsnämnden har redovisats skriftligen på de enkla papper jag tryckt up i samband med spelningarna på Joe Goode Annex och CounterPuls i San Francisco, samt i program och på hemsidor i samband med spelningar av föreställningen Miss U här i Sverige.

Länkar:

[The Stud](http://studsf.com) (<http://studsf.com>)

[Oasis](http://sfoasis.com) (<http://sfoasis.com>)

[C Space](http://www.zspace.org) (<http://www.zspace.org>)

[CounterPulse](http://counterpulse.org) (<http://counterpulse.org>)

[Fresh Festival](http://www.freshfestival.org) (<http://www.freshfestival.org>)

[Omni Commons](https://omnicommons.org) (<https://omnicommons.org>)

[Finnish Brotherhood Hall](http://www.finnishhall.org) (<http://www.finnishhall.org>)

[Gravity](http://www.jesscurtisgravity.org/pgs/gravity.html) (<http://www.jesscurtisgravity.org/pgs/gravity.html>)

[Miss U](http://www.shakeitlab.com/performances/) (<http://www.shakeitlab.com/performances/>)

/ Dag Andersson

